

В. „Законност“

ще излиза два пѣти въ седмицѣта:
ВЪ ЧЕТВЪРТЪКЪ И НЕДѢЛЯ.

ЦѢНАТА МУ Е:

За година 9 лева
„ 6 мѣсеци 5 „
„ 3 „ 3 „
„ 1 „ 1 „

За въ странство:

се прибавятъ пощенскитѣ разности.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

ЗАКОННОСТЪ

ГЛАВЕНЪ И ОТГОВОРЕНЪ РЕДАКТОРЪ:
ИВАНЪ БѢЛИНОВЪ.

Спомоществованията

почиватъ отъ началото на всѣки мѣсецъ.
Писма, рѣкописи и пари се испращатъ
до Редакцията въ Руссе.

За частни обявления се плаща:

По 2 ст. на дума на първата страни-
ца и по 1 ст. — на четвъртата.

ЕДИНЪ БРОЙ 10 СТ.

Иванъ БѢлиновъ

и

Илия Паликрушевъ

Почватъ да адвокатствуватъ задруж-
но въ гр. Руссе

и приематъ да водятъ всѣкакви дѣла
прѣдъ всичкитѣ сѣдилища въ Княжест-
вото.

Писалището имъ се намѣрва на ули-
ца Александровска, близо до аптеката на
Фр. Вотчъ, срѣщу градската градина.

Обръщаме вниманието на почитаемата публика
изобщо, както и специално на г. г. руссенскитѣ тър-
говци, банкери и фабриканти, а тъй също и на ад-
министративнитѣ и сѣдебни учреждения въ града,
върху съфтенята на нашитѣ такси за обявления.
Низката цѣна, която сме назначили за помѣщение
на подобенъ родъ публикации, както на първата,
тъй и на последната страница на вѣстника си, ни
даватъ право да мислимъ, че лицата и учреждени-
та, къмъ които се обръщаме съ настоящето си, ще
ни почетатъ съ своето внимание.

Българска Дрѣхарница

СТ. Р. ПАПАРИНОВЪ, РУССЕ.

За прѣдстоящия сезонъ, дрѣхарницата е снаб-
дена съ най-модерни и добри палтони и менчико-
ви, палтони съ астратанени яки, палтони съ бибе-
рови яки, дълги шеячени палтони съ и безъ пеле-
рини. При най-ефтини цѣни, дрѣхарницата моли за
благоклонно ползване.

Даватъ се подъ наемъ:

Двѣ стаи мобилирани, съ прислуга.

и Една магация съ една стая на мно-
го хубава позиция — Александровска улица, Площа-
дъ Князь Борисъ.

За споразумѣние до ступанката имъ: **Петранка**
Н. Марковичъ.

1—3.

Дава се подъ наемъ:

Една новопостроена магация съ хубава подни-
ца и двѣ прѣвѣсходни стаи, на добра позиция —
улица Александровска, срѣщу новата градска гради-
на, удобна за контора, фабрика и проч.

Споразумѣние до ступанина й **Маринъ Н.**
Чолаковъ.

Щайнбрухско пиво

Пристигна и ще има винаги прѣсно въ хотелъ
„Ислах-хане“. Всѣка вечеръ **концертъ отъ**
унгарски оркестръ.

Учителъ, свършилъ първий курсъ на
Педагогичната въ странство, учителству-
валъ три години, приема да подготвя
слаби ученици отъ отдѣленията и пър-
витѣ три класса на гимназията.

За споразумѣние — до адвокатското пи-
салище на **Георги Ив. Капчевъ.**

1—3.

ИНТЕРЕСНО

Който, въ расстояние на една година
направи покупки за отъ сто лева нагорѣ
отъ магазина на **Маринъ Н. Чолаковъ**,
ползува се съ една премия отъ едно стѣк-
ло конякъ, стойностъ 5 лева, едно стѣкло
малага, стойностъ 3. 50 и единъ пакетъ
Шоколадъ-ванилия 1. 50, като подарѣкъ за
нова година.

ОТЪ СЛУЧАЯ

Редакцията и администрацията на
вѣстника се намиратъ въ адвокатското
писалище на г. г. **Ив. БѢлиновъ** и **Илия**
Паликрушевъ.

Въ магазина на **МАРИНА Н. ЧОЛАКОВЪ**,
въ гр. **РУССЕ**,

Пристигнаха слѣдующитѣ русски стоки:

Черъ хайверъ, сйомга, батокъ, кефа-
ли, скумбрии, керченски, макро и пуше-
ни, шамайки и всѣкакъ другъ видъ ри-
би; сухи гъби, русска горчица I каче-
ство, сѣщото качество гречнева крупа,
едъръ фасулъ, мармеладъ, карамель и пр.

Руссе, 20 Ноември 1896 год.

И тъй, „белгийцитѣ“ нанесоха още една блѣс-
кава побѣда надъ българския народъ, и се
радватъ. Насилиха тѣ още единъ пѣтъ съ саблитъ па
стражаритѣ и байонетитѣ на войската волята на
българскитѣ граждани, и тържествуватъ. Испотро-
шиха и завчера, на 17 того, главитѣ и ребрата
на злочеститѣ български избиратели и злорадет-
вуватъ. . . .

Печална побѣда, тиранско тържество, сатанин-
ско злорадство. . . .

Читателитѣ ще намѣрятъ на друго мѣсто въ
днѣшния ни на брой ужаснитѣ подробности, кои-
то получихме отъ нѣкои избирателни колегии въ
княжеството, за начина, по който сж биле произве-
дени изборитѣ завчера, и за зодумлуцитѣ, фалшифи-
кациитѣ, и насилията и що е била принудена
властѣта да употреби, за да прокара въ бѣдѣща-
та камара свои послушни и покорни креатури.
Космитѣ на човѣка настрѣхватъ, като чете тѣ-
зи отвратителни подробности, и, особено, като се
замисли върху бѣдѣшитѣ сѣдбини на злочестия бѣл-
гарски народъ, когото нѣколко души безсѣвѣстни вла-
стѣлюбци могатъ безнаказанно да прѣобръщатъ на
стадо добитѣци, да го биятъ, колятъ, трѣпчатъ, истя-
заватъ и насилватъ, безъ да има кой да имъ иска
смѣтка за дѣлата, безъ да може нѣкой да ги при-
кове о позорния стѣлбъ. . . .

Признаваме се, че колкото и да е била силна
омразага ни къмъ българското правителство отъ нѣ-
кое врѣме насамъ, колкото много и явни доказател-
ста и да е дало то, за своята закорѣнѣла твърдо-
главщина и непоправима вулгарностъ, — ние никога
не сме мислили, че това правителство може да до-
кара своята прѣстѣжна борба съ народа, отъ труда
и пота на когото се храня и гои, до такива ужа-
сающа размѣри, шото да буйствува и своеволничя
въ два мирни града, като Елена и Пещера, да истя-
зава и насилва тѣхнитѣ спокойни и тихи жите-
ли. Най-ужаснитѣ врѣмена на Стамболовия режимъ

не бѣха закачали и терроризирали тѣзи просвѣ-
тени български градове. Самъ покойния диктаторъ
бѣше се примирилъ съ мисълѣта, че въ такива за-
тулени, но събудени мѣста, като Елена и Пещера,
полицията и войската не могатъ да боравятъ между
населението, а камо ли да го биятъ и трѣпчатъ?
Но трѣбваше Стамболовъ да падне и властѣта да
прѣмине въ рѣцетѣ на сегашнитѣ български „интел-
лигенти“ и „самоотвържени“ управници, та злопо-
лучното българско общество да има злочестината да
види хора бити, арестувани и ранени тамъ, гдѣ-
то въ течение на десетъ тирански и террористически
години човѣкъ съ прѣстъ не е билъ ударянъ. . . .

И, знаете ли, защо е станало всичко това? За
да не се допустне да излѣзе отъ уринитѣ въ Елена
г. **Ив. БѢлиновъ**, а въ Пещера — г. **М. Такевъ**. Ние
имаме положителни свѣдѣния, че еленското смущение е
направено по изрична заповѣдъ отъ голѣмо мѣсто.
Прѣдупрѣденъ по телеграфа, какво, ако не се взе-
матъ мѣрки, г. **БѢлиновъ** ще бѣде избранъ безъ дру-
го, — единъ „голѣмецъ“, на когото нарочно не спомѣ-
нуваме името е депениралъ на еленскитѣ власти да
правятъ безнаказанно каквото щѣтъ, каквото мо-
гатъ и каквото знаятъ, само и само омразния на
правителството г. **БѢлиновъ** да не се избере. И елен-
ската полиция дѣйствително блѣскаво е изпълнила
своята прѣстѣжна задача. Г. **БѢлиновъ** е билъ про-
валенъ, макаръ че гражданетѣ, когато сж поддържали
кандидатурата му, сж искупили своята самостоятел-
ностъ съ цѣната на своитѣ глави, макаръ че съ
неговата заедно е била провалена и кандидатурата
на г. **Ю. П. Теодорова**, най-честния и най-популяр-
ния човѣкъ изъ Еленско, познатъ отъ най-добра
страна и на руссенци, по своето едновременно образ-
цово губернаторствование въ нашия градъ. . . .

Ние не завиждаме на подобна една тиранска
„белгийска“ побѣда. Да й се радватъ онѣзи, кои-
то я спечелиха. . . . Колкото и да ни боли сърд-
цето за нещастнитѣ български избиратели, които
станаха жертва на своята доблѣсть, на своя свѣ-
щенъ граждански дългъ, ние се чувствуваме съвър-
шенно спокойни, шо се касае до провалиянето кан-
дидатурата на нашитѣ приятели. И ако не ни мж-
чаше съзнанието, гдѣто за насъ, за нашето вѣстър-
жествование, за нашата сполука, има хора бити
и пострадали, има челяди, може-би, осиротѣли и оглад-
нѣли, — ние рѣшително бихме могли да се радваме, за-
щото сме дълбоко убѣдени, че скжнитѣ симпатии на
населението сж биле и сж на наша страна, и че един-
ственнитѣ наши врагове сж днесъ, както сж биле и
до сега, стражаритѣ, началницитѣ, управителитѣ и
министритѣ. . . .

И това наше убѣждение, не само не ни сму-
щава, не само не ни отчайва — както би могълъ
да помисли нѣкой — ами, напротивъ, ни дава нови,
прѣсени сили за борба съ тиранията, произвола, на-
силията и зодумлуцитѣ, отъ кждѣто и да и идѣтъ
тѣ, който и да е вдѣхновителя и упражнителя имъ. . . .

Въ историята нѣма примѣръ, гдѣто една свя-
та, самоотвърженна, доблѣстна и легална борба за
свобода, прогресъ и народни правдини, да не е въс-
тържествувала. Надѣмъ се, че и нашата история не
ще направи изключение отъ общото правило. . . .

Ще се повърнемъ.

Финансовото положение на България.

Случи ми се да прочета въ последния брой на
„Бюлетина на Соф. Т-Инд. Камара“ единъ членъ,
подъ заглавие „Една лоша игра на источната ком-
пания“, съ който членъ автора му се старае да извади
на явѣ блѣскавото състояние на нашитѣ финанси.
Наистина, това прави честь на подобни хора, защо-
то е длъжностъ на всѣки българинъ, който обича
отечеството си, да го защити, когато то несправед-

ливо е нападнато, въ каквото и да било отношение. Но, ще забълбжа съ съжаление, че г. Д. Х. не си е далъ малко повече трудъ да вникне по дълбоко въ тоя не отъ малка важностъ въпросъ и да не иска-ва толкова добръ стоящи нашитѣ финанси.

Азъ не искамъ да оборвамъ г. Д. Х. въ това, гдѣто источната компания е распърснала единъ невѣренъ слухъ, а той се е заелъ да го опровергне; ще се ограничи да кажа нѣщо само колкото се касае до финанситѣ на България, защото слѣдъ прочитанието на горѣспомѣнатия членъ, азъ не можахъ да се съглася напълно съ съдържанието му и рѣшихъ да напиша възгледътъ си по него.

Срѣщамъ въ послѣдния номеръ на „Le Monde Economique“, една доста голѣма статия подъ насловъ: „Финанситѣ на България“, която статия напълно исказва моето мнѣние. Въмѣсто да цитирамъ по главнитѣ пассажи отъ нея, азъ я намѣрихъ отъ голѣмъ интересъ и рѣшихъ да я изложатъ изцѣло, за да може всѣки българинъ да си състави едно по точно понятие за състоянието на нашитѣ финан-си. „Le Monde Economique“ пише: „Министра на финанситѣ на България, отстъпвайки на нуждата да даде на публиката нѣкои освѣтления върху съ-стоянието на българския бюджетъ и особено върху финансовитѣ операции на княжеството, които носятъ характера на „chassé croisé“, е публикувалъ въ вѣстникъ „la Bulgarie“ и чрѣзъ посрѣдството на l'Agence Havas, слѣдующия рапортъ върху по-ложението на Българскитѣ финан-си:

Активъ.

Закъснѣли даждия отъ годинитѣ 1879-1894 ..	11.832.077.85
„ „ „ бюджета на 1895 г ..	7.118.837.98
Даждия за събиране за смѣтка на 1896 ..	53.372.453.25
Аванси направени на града София ..	575.000.—
„ „ „ Варна ..	100.000.—
Покупка на 1250 акции отъ Морското Дру- жество въ Варна ..	500.000.—
Аванси направени на населението ..	530.475.43
Остатъкъ отъ опциитѣ на заема отъ 1892 ..	53.072.655.—
Фондъ за погашение ..	1.035.223.80
Монетно инкасиране ..	9.076.408.89
Всичко	137.212.632.17

Пасивъ.

Мандати издадени за бюджета на 1895 г. и неисплатени на 31 Августъ 1896 ..	29.133.48
Мандати издадени за бюджета на 1896 г. и неисплатени на 31 Августъ 1896 ..	21.157.188.51
Разноски които ще станатъ за смѣтка на бюджета 1896 год. до края ..	23.396.317.97
Депозити, гаранции и пр. ..	20.813.423.41
Построяване на линиитѣ София—Шуменъ и портоветѣ Варна и Бургасъ ..	36.270.332.54
Всичко	101.666.395.91

Очевидното благорасположение, което герман-скитѣ финансиста сж показвали всѣкога за прогрес-са на България и което ги е тласнало да ѝ напра-вятъ толкова драгоцѣнни услуги, не имъ прѣчи да припознаватъ, че въ този рапортъ има цѣлъ рѣдъ *противорѣчия*, които правятъ да тѣжи голѣмо съм-нѣние върху искреността на авторитѣ му. Рапор-та като че иска да направи човѣка да вѣрва, че българския министръ на финанситѣ има на свое рас-положение свободни пари 36 милиона фр. съ които

да покрие разносцитѣ по направата на двѣтѣ нови желѣзнопътни линии, т. е. Нова-Загора — Руссе и Н.-Загора—Сарамбей.

Смѣтката, обаче, е едно образцово произведение на финансова тайнственостъ. Първо, рапорта смѣта въ актива закъснѣлитѣ даждия за 17 години и ги ис-карва за периода 1879—1895 г. на 11.832.077 фр., при всичко че авторитѣ му знаятъ твърдѣ-доб-ръ, че нито 100% отъ тая сума не ще влезатъ въ касата на държавата. Работата е толкова по уди-вительна, че министра допуца същеврѣменно, какво закъснѣлитѣ даждия за 1895 г. се въскочатъ на около 7.118.837 фр., понеже на расположението на администрацията нѣма потрѣбнитѣ срѣдства да се събератъ. Въпрѣки това плачевно състояние на да-нѣшнитѣ сили на народа, министра опѣнява стойно-стта на данѣцитѣ за инкасиране, въ течение на настоящата година на 53.372.453.25 фр. Това е едно много сполучливо прѣдвиждане, което прави честь на г. Гешовото въображение, но не е отъ та-къвъ родъ, щото да вдѣхва довѣрие на сериознитѣ финансиста. Не е ли, освѣнъ това, явно за всѣкиго, че произведението отъ акцизитѣ е по-малко съ нѣ-колко милиона отъ бюджетнитѣ прѣдвиждания.

Сжщо, суммитѣ, които правителството е заело на градоветѣ: София (500.000), Варна (100.000) и на множество окръзи (530.475), би трѣбвало да се считатъ за изгубени фондове, понеже дър-жавата нѣма никаква надѣжда да ги получи, и по-неже градоветѣ и окръжитѣ не сж въ състояние да ги повърнатъ. Това нѣщо, което ни единъ серио-зенъ човѣкъ не би могълъ да отказва, не прѣчи на министра да поставя подобни сумми да фигури-ратъ въ актива. Освѣнъ туй, записани сж въ него и 500.000 фр. като стойностъ на 1250 акции отъ „Българското Пароходно Дружество“. Министра да ли познава нѣкого, който би желалъ да купи тѣзи акции по номиналната имъ цѣна? Ние знаемъ, напротивъ, че въ настоящия моментъ, тѣ сж безъ всѣкаква стойностъ.

Но всичко, което прѣдшествува, не е освѣнъ скромното начало на искания рапортъ, който иска да подготви постѣпенно публиката, къмъ онова, което на пръвъ погледъ би сж показало невѣроятнo. Ми-нистра туря въ смѣтка на актива 53.072.655 фр. — остатъкъ отъ опциитѣ на заема отъ 1892. Този заемъ бѣше сключенъ съ Laenderbank и остава да се знае, да ли тая банка би желала да отпусне опцията. Министра сигуренъ ли е? Има ли единъ подписанъ контрактъ между него и банката, който да задължава формално послѣдната да стори това, когато, както е извѣстно на публиката и на финан-совитѣ кръгове, опциитѣ зависатъ отъ нейната добра воля? Въ всѣки случай, да се туря тая сума, която министра още никакъ не знае да ли ще влезе въ държавната каса, въ смѣтката на актива, това значи да се туря въображението на равенъ планъ съ дѣ-лата и цифритѣ. —

Но да допустнемъ хипотезата, че Laenderbank ще внесе казаната сума, да ѝ прибавимъ фонда за погашение отъ 1.035.223 фр. и онѣзи—9.076.408 които сж се намѣрвали въ касата на 1/13 Септем-врий, и да прѣдположимъ, че най голѣмата частъ отъ данѣцитѣ, дължими въ 1896 г. ще бждатъ дѣй-

ствително инкасирани — хипотеза, която може да се допустне само при най голѣмата благосклонностъ — то и въ такъвъ случай човѣкъ не може да не констатира, че всичко, което министра ще бжде въ състояние да събере, ще бжде достатъчно едвамъ да покрѣне пасива отъ 101.666.395.91 фр. — Кждѣ се намира тогава излишъка отъ приходитѣ на 36.000.000 лева, отъ който министра иска да си прави слава? Единъ безпристрастенъ наблюдател ще го намѣри само въ колонитѣ на „la Bulgarie“; но това далечъ не ще бжде достатъчно да заплати разносцитѣ за направата на желѣзнитѣ пѣтища. И туй е още най благоприятната смѣтка, защото ако пѣкъ приемемъ хипотезата, че Laenderbank ще се откаже да отпусне опцията, тогава какво ще бжде състоянието на бюджета?

При това, не трѣбва да се забравя, че цифритѣ, съ които ни занимава рапорта, почиватъ исклучи-телно върху довѣрието, което човѣкъ би билъ на-клоненъ да имъ отдаде, понеже нѣма никаква възможностъ да се проверятъ. И когато даже до-пустнемъ, че една частъ отъ закъснѣлитѣ даждия ще се събератъ напълно, то все пакъ не би могло да се разчита върху тѣхъ въ течение на двѣтѣ години, въ продължение на които постройката на желѣзнитѣ пѣ-тища трѣбва да се довърши. И какъ може да се свър-ша тя, когато положението на българскитѣ финан-си е толкова лошо. Тая важна точка трѣбва непремѣ-но да се забелжи, защото очевидно е, че Бълга-рия, рано или късно, трѣбва да се рѣши да напра-ви единъ новъ заемъ.

Отъ друга страна, достовѣрни свѣдѣния не поз-воляватъ да се сжмѣтва човѣкъ, че финансиститѣ въ София се занимаватъ съ изучаването въпроса за единъ новъ заемъ.

Министра на финанситѣ опровергава чрѣзъ своитѣ агенти слухътъ, че фондоветѣ отъ заема 1892 г. сж биле употребени, въ противорѣчие съ закона и контрактитѣ, за нуждитѣ на бюджета, който трѣб-ваше нѣкакъ да покрие своя дефицитъ.

Между това, на 2 Септемврий 1894 г. българ-ското правителство публикува въ своя вѣстникъ „la Bulgarie“ слѣдующото: „Въ продължение на 1893—1894 г. произведението отъ заема 1892 г. около 62 милиона лева, назначено за постройката на единъ голѣмъ желѣзенъ пѣтъ и за портоветѣ, е влѣзло въ държавната каса, но тѣй като извършването на тѣзи постройки не бѣше още достатъчно напѣдна-ло, за да погълне цѣлата инкасирана сума, прави-телството, за да не плаща лихви отъ двѣ страни, се помисли въ право да употребѣи приврѣменно 30 ми-лиона отъ произведението на заема за да покрие не-постоянния си дългъ“.

Да проекзаменуваме сега историята на желѣ-нитѣ пѣтища въ България подъ свѣтлината на ис-тината. Контракта на правителството съ Laender- bank съдържа слѣдующото:

Арт. 10 — Laenderbank се задължава да *реализира* цѣлостта на настоящъ заемъ отъ 142.000.000 фр., а правителството въ замѣна се задължава да ѝ внесе суммата отъ 12.050.000 фр. номинални, т. е. 24.100 облигации отъ 500 фр. всѣка една, по курсъ 83 1/2 %.

Арт. 15. — Остатъка отъ заема, т. е. суммата

сжди върху своитѣ собствени дѣйствия и разси-ническо управление и да отстранятъ опозицията отъ всѣкакво участие въ вървежа на държавнитѣ работи. . . .

Само по тѣзи съображения, безъ да спомѣнува-ме за цѣлъ рѣдъ други, Вие би трѣбвало да от-хвърлите натрапенитѣ Ви кандидатури на г. г. Т. Теодоровъ, Н. Беневъ и Илия Трифоновъ. Самия фактъ, че за тѣхното насилно прокарване сж се зае-ли всичкитѣ органи на властта, отъ министра до стражарина, трѣбвало би да Ви отвърне отъ подоб-ни **наложени прѣдставители**, защото против-ното би било най горчивата подигравка съ Вашитѣ правдини, най безочливата прония върху Вашата во-ля на свободни и независими граждани. . . .

Канимъ Ви, прочее драги съизбиратели отъ гра-да и околията, да не се поддавате на правителствен-нитѣ увѣщания и заплашвания, смѣло и рѣшително да отблъснитѣ **полицейскитѣ натрапници**, като гласувате за опозицията. Ржководими отъ же-ланието да не расцѣпваме гласовѣтъ на послѣдната, която правителството не на нея се е заело да уни-чтожи и съине, и да не натрапваме **свои** канд

ПОДЛИСТНИКЪ

Въ сжбботата, на 16-й того, ние издадохме едно въззвание къмъ нашитѣ съизбиратели отъ руссенска-та околия, въ видъ на притурка къмъ вѣстника си, и макаръ и да отпечатахме това въззвание въ доста-тъченъ брой екземпляри, распрѣстнахме ги мѣж-ду избирателитѣ, та сега не можемъ да испратимъ до абонатитѣ си, заедно съ 9 брой на в. „Законность“, и по единъ екземпляръ отъ притурката. Поради то-ва, ние я печатаме въ подлистника си днѣсь, като отлагаме свършването на „второто окръжно на демо-кратическата партия“ за слѣдующия брой.

До Г. Г. Избирателитѣ отъ Руссенската Градска
Община и отъ Селскитѣ Общини
на Руссенската Околия.

Г. Г. Избиратели,

Деня за изборитѣ приближи. Утрѣ Вие сте по-

викани да си кажете мощната дума на свободни и независими граждани, и, или да продължите още за 5 години разсиписническото управление на сегашното българско министерство, или да прѣкосите жалкото му съществуване въ единъ мигъ. Сждбинитѣ на многострадалното наше отечество сж въ Ваши рѣцѣ. Къмъ Васъ и къмъ резултата на Вашето сутрѣшно гласуване сж обърнати очитѣ на цѣлъ свѣтъ. . . .

Познато Ви е, какви мѣрки на произволъ и и безакония е възло правителството, за да прокара за прѣдставители на нашата околия **двама Мини-стри**, една отъ които е едвамъ познатъ на изби-рателитѣ, двама **натрапници**, които, съ силата на своята полиция и толумбаджии, иматъ смѣлостта да Ви узурпиратъ волята, и, вмѣсто да Ви оставятъ свободни да гласувате за хора честни, независими, самостоятелни и неподкупни, които да снабдите съ мандатъ да контролиратъ дѣйствията науправни-цитѣ и да стоятъ на стража на народнитѣ интереси и правдини, — тѣ, **натрапницитѣ**, сами министри, Ваши слуги, и, като таквизъ, подбѣжащи на Вашия строгъ и безпристрастенъ контролъ, искатъ съ наси-лия и измама да заематъ мѣстата на контрольори и

отъ 130.330.000 номинални, Laenderbank се задължава и правителството приема да се отпусне на опции, както слѣдва:

1-а опция	отъ 20 мил.	фр.	на $\frac{1}{13}$ Декем.	1893	по кур.	85%
2-а "	"	20.830.000	"	$\frac{1}{13}$ "	1894	" 87%
3-а "	"	20.650.000	"	$\frac{1}{13}$ "	1895	" 88%
4-а "	"	20.450.000	"	$\frac{1}{13}$ "	1896	"
5-а "	"	24.400.000	"	$\frac{1}{13}$ "	1897	" 89%
6-а "	"	24.400.000	"	$\frac{1}{13}$ "	1898	"

Арт. 7. — Произведението отъ настоящия заемъ отъ 142.000.000 frcs. е назначено исклучително за постройката и туряние въ експлоатация на желѣзния пѣтъ Шуменъ — София и портоветъ Бургасъ и Варна, и не ще може подъ никакъвъ претекстъ да бѣде отдѣлено за друго специално назначение.

Извѣстно е, че, по едно просто свое рѣшение българското правителството не се възпрѣ отъ отдѣлянето на тѣзи фондове за други цѣли. Отъ стойността на заема Laenderbank е отпуснала до този моментъ 62.130.000 фр. номинални. При това тя е направила на правителството и единъ авансъ отъ 10 мил. лева.

Исчислението за постройката на разнитѣ линии желѣзни пѣтища е направено за 54.234.000 отъ които 17.944.000 — сж *исплатени*; оставатъ още 36.290.000 фр., отъ които 19 мил. като да сж балансираны чрезъ инкасиранieto на закъснѣлитѣ данѣци. За покриванieto на останалитѣ 17.290.000 фр. срѣдствата липсватъ. Даже ако се допусне че Laenderbank, въпрѣки нарушението на контракта отъ правителството, се съгласи да му внесе още 53.000.000 фр., то не би могло да се отрече, че интереситѣ на притѣжателитѣ на българскитѣ облигации ще пострадатъ. Правителството претендира да построи горнитѣ линии и портоветъ Бургасъ и Варна и да похарчи 63.111.000 фр., когато капитала вложенъ въ постройката, която трѣбва да служи за ипотека, е отъ 142 мил. номинални, или, по курса 88%, отъ една дѣйствителна стойностъ 125 мил. Извѣстний законъ отъ 1895 г. който позволи на правителството единъ новъ кредитъ отъ 105 мил. фр., разбира се бѣше вотиранъ, да му позволи да посрѣщне бюджетнитѣ си бъркотии. Българското правителство, прочее, прѣдлага на кредиторитѣ си една стойностъ отъ 63 мил. фр. за гаранция на една ипотека отъ 142 мил., една значителна частъ отъ които милиони то, спорѣдъ собственото му признание, е употребило за бюджетни нужди.

Въ София ще си правятъ само напрасни усилия за да помогнатъ на състоянието на българскитѣ финансии, ако не се рѣшатъ да ги реформиратъ отъ дѣно.

X.

Депутатинъ за 400 лева!....

Бѣ Петкъ, 15 Ноемврий 189. . година. По-корния ви слуга, писаръ при селската община на с., р-ска околия, простичко облѣченъ, но вѣренъ служител на „народната“, и, като такъвъ, добръ нахраненъ, напоенъ и интелектризиранъ, часа въ петъ, навечеръ, придруженъ отъ нѣколко души

датури комуто и да е, ние не излизаме съ особенна листа. Вамъ Ви сж познати шефветѣ и мѣстнитѣ прѣдставители на политическитѣ фракции, къмъ които ние принадлежимъ, и всѣки отъ Васъ е свободенъ да гласува за когото ще. Считаме за нужно да заявимъ, обаче, че всѣка оппозиционна листа, каквато и да е, и отъ когото ще и да се състои тя, е за прѣдпочитание прѣдъ полицейската листа на управницитѣ, която везъ срамъ и съвѣсть искатъ да насилатъ Вашата воля, да ограбятъ Вашитѣ свѣщенни права. И не е наша вината, ако, сити отъ безобразията на едно три-годишно „белгийско“ управление — съ всичкитѣ му избирателни, насилнически и разсишнически прѣлѣсти — ние сме принудени да искажемъ публично подобна една горчива истина. Фанатически противници на правителственнитѣ кандидатури, съ каквито мѣрки и да се прокарватъ, съ каквито срѣдства и да се налагатъ тѣ, — ние се просто възмущаваме, като глѣдаме, че „мѣрките“ и „срѣдствата“ на сегашното прави-тво сж насилнически, дмморализирающи и противозаконни, насочени да подроятъ отъ дѣно избирателнитѣ права и свобода на граж-

селски кметове — все членове на клуба на „народната“ — се явихъ въ двора на великия и влиятеленъ р-ски адвокатинъ и „деребей“, г. Г—я. Додохме по заповѣдъ на началството да поздравимъ и пожелаемъ „добръ дошълъ“ на пристигналия отъ столицата голѣмецъ — министръ, който, спорѣдъ както, ни казаха, ни билъ намалилъ даждията и, за на-прѣдъ, мислѣлъ да ни направи още много добрини, като напр. да свърже наше село съ желѣзница, за да ни бѣде лесно да си изнасяме сливитѣ въ Лап-лата, боклука въ Холандия и проч., да ни на-прави шоссета, мостове, казарми и т. н.

— Ще го поздравите, ни казаха, като се яви прѣдъ Васъ, ще го сграбчете на рѣце, ще го вдигате на горѣ и ще викате „урра“!

— Чухме, г. началникъ, извикахъ азъ, а подиръ мене и „народа“.

— Ну, хайде сега, вървете да ви види.

И ние, цамбуръ — думбуръ, изъ снѣга, изъ калъта — право въ двора на „деребея“.

— А бе, холанъ, каже бѣй Иванъ, кмета на село, като вървѣхме изъ пѣтя, и тѣзи приятели не гадатъ по-долу отъ своя едноврѣмешенъ учителъ, ама какво ще го правимъ, заповѣдъ, началство, не му се покорявай де, смѣнешъ ли? . . .

— Я си глѣдай работата, бай Иване, ти ли ще оправишъ свѣта, рѣкохъ азъ. Ние сме „народъ“. Не е то наша работа. . . .

Нейсе, криво-лѣво пристигнахме въ града и влѣзохме въ двора на адвоката — деребей.

Посрѣщна ни самъ домовладиката, високомѣренъ, надмѣненъ, както всѣкога, но, този пѣтъ, покровителствено — засмѣнъ и, повидимому, доста добръ расположенъ.

— Почакайте, каже, малко, г. министра ей сега ще излѣзе да ви види.

Въ тона на деребея забелѣжихъ една нотка на „досада“, която, очевидно, произлизаше отъ много малкия брой на „народа“, що бѣ се явилъ, но той се помъчи да остане все добръ расположенъ. . . .

Почакахме нѣщо около 5—10 минути.

Най-послѣ прѣдъ насъ застана единъ едъръ, снаженъ и добръ охраненъ господинъ, брадатъ, начумеренъ, и до нѣкъдѣ, спорѣдъ както на менъ се показа, ядосанъ. . . . Разбрахме, че това ще е г. министъра.

— Само вие ли, каже, сте дошли, бе джанъмъ?

— Само ние, отговорихъ азъ за всичкитѣ. . . .

— Ами че защо тѣй малко? Азъ бѣхъ казалъ на началника да доведе повече „народъ“, прибави той подъ носа си, като се обърна повече къмъ адвоката, който бѣ застаналъ задъ гърба му, отъ колкото къмъ насъ, „народа“.

— Въ недѣля, прѣбързахъ азъ да забелѣжа, ще дойде всичкия „народъ“, г. министре. Днѣсь рѣкохъ да не трѣпимъ всички толкова пѣтъ. Не ли е да чуемъ, какво има да ни заповѣдате и да вземемъ отъ онѣзи „книжки“, кѣто ще пушаме въ кутинитѣ вдругиденъ, — за това сме доста и ние. . . .

— Добръ, каже г. министъра. Ще внимаваме добръ да не би „народа“, въ недѣля, да го посрѣщатъ на края на града оппозиционеритѣ и да му раздаватъ тѣхни „книжки“. По-добръ е, добави голѣмеца, като помислили малко, да дойдите въ града

данитѣ. Прѣдпочитаме, прочее, всѣкоя оппозиционна листа, за прокарването на която българскитѣ избиратели ще гласуватъ **СВОБОДНО**, отъ колкото най-добрата, най-приемливата, която да бѣде **натрапена** на населението съ силата на щикетѣ и съ насилието на полицията. . . .

България не се намѣрва вече въ прѣходно вжтрѣшно и международно положение. Тя отдавна влѣзе въ нормалния пѣтъ на своето духовно и политическо развитие и никакви насилни, никакви беззакония, никакви натрапничества върху нейния гърбъ си нѣматъ мѣстото за напредъ. Българския народъ трѣбва смѣло и открито да заяви това на своитѣ управници и да настоя, щото гласа му да бѣде послушенъ. Утрѣ е деня, когато българскитѣ избиратели, могатъ и трѣбва да изпълнятъ тоя свой свѣщенъ дългъ къмъ отечеството. 17 Ноемврий е датата, когато съ едно мощно и грѣмогласно „стойте“, гражданитѣ сж въ състояние да отбиятъ правителството отъ кривия пѣтъ, по който то е тръгнало, или пъкъ да му покажатъ неговото заслужено мѣсто, което, очевидно, не е на чело на държавата. Задачитѣ отъ голѣма политическа и економическа

сутрѣ, сжбота вечеръ, да прѣспятъ тамъ горѣ при нашия добръ и вѣренъ приятель Ш, а въ недѣля заранѣта, наши хора съ музиката на чело ще се явятъ да ви зематъ и доведатъ въ градския съвѣтъ. Не забравяйте, — долу опозицията, да живѣемъ ние, моя колега на работи и азъ, и „до-стауважаемия нашъ съгражданинъ“. Знамена трицѣтни, съ съответствующи патриотически надписи, ще ви се раздадѣтъ, вино, ракия, ѣденie, — всичко това, въ недѣля, ще имате отъ насъ. Да ви видя Долю опозицията Долю нашитѣ врагове, прокурори, сопаджи и хора съ „неустановена и недоказана още способностъ — жертви на първитѣ“.

Тамамъ щѣхме вече да се разотиваме, понеже разбрахме какво има да се прави на свободнитѣ избори въ недѣля, глѣдаме, че влѣзе въ двора едно момче, което носеше и прѣдаде на домовладиката една десния съ пари.

— На, каже, тѣзи пари, 400 лева, ги испраща г. министъра Б. отъ София и моли да ги употре-бите както обичате, само и само да се . . . прокара и той за народенъ прѣдставител отъ нашия градъ. . . .

— Добръ, отговори домовладиката. Май малко сж 400 лева, ама какво ще го правимъ! Ние и за 400 лева фабрикуваме депутати. Да живѣе „народната“, урра!

— „Урра“, подзе „народа“, който, като исклучите мене и бай Ивана, що бѣхме по-близу, кога донесоха паритѣ, на-да ли и чу твърдѣ какво ста-на, но.

Помѣрихме да си трѣгнемъ, влѣзоха си въ кѣщи и голѣмцитѣ, кога чичо Ц кмета отъ с. . . . , добръ запомнилъ заповѣдитѣ на началника, съ единъ аслански гласъ, неочаквано извика:

— А бе, каже, не ли щѣхме да. . . таквози. . . да сграбчемъ и да дигаме на рѣцѣ голѣмеца, бе хора. . . . Я чакай, провикна се той, като се обърна къмъ вратата, прѣзъ които си бѣха влѣзли голѣмцитѣ, я чакай, бе г. министре, не ли щѣхме да те. . . таквози. . . да те дигаме на рѣцѣ. . . Хама работа, хж! . . .

Но гласа на чича Ц остана гласъ вопиющаго въ пустинѣ. И, слава Богу.

Разотидохме си, прѣспяхме какъ-годѣ въ града нея нощъ, па въ сжбота заранѣта си отидохме по селата, за да си починемъ и да се върнемъ въ недѣля съ нови сили. . . .

Трѣбва, впрочемъ, да искажа, на свършване, своето дълбоко съжалѣние, че една малка настивка, спечелена отъ ходение въ града въ петъкъ, ми попрѣчи да дода на изборитѣ въ недѣля, та не можахъ да бѣда и азъ почерпенъ отъ г. министровитѣ 400 лева. . . .

Да живѣе България!

ТЕЛЕГРАММИ ПО ИЗБОРИТѢ.

17 Ноемврий, Елена

Руссе, ИВАНЪ БѢЛИНОВЪ.

Тържествувайте, че народния гласъ бѣше исклучително за Вашата и Юрданъ

важностъ, за разрѣшението на които се ужъ правятъ сутрѣшнитѣ избори, не могатъ освѣнъ да засѣгатъ най чувствително Вашитѣ жизненни интереси, като граждани и данокоплатци, и Вие трѣбва, съ своя върховенъ вотъ, да пратите въ камарата, **не правителствени натрапници**, които да мълчатъ и одобряватъ всичкитѣ произволи и разсишничества на властѣта, а хора самостоятелни, честни, неопятнени и незаинтересувани, които да знаятъ да пазятъ Вашитѣ правдини, и да отстоятъ Вашата политическа и економическа независимостъ.

На урнитѣ, прочее, рѣшително и смѣло. Духа на стотини хиляди мжченици лѣгнаха за Вашата свобода, витае надъ изборното мѣсто и съ трѣпетъ очаква да види, достойни ли сте биле Вие за тая свобода. . . . На урнитѣ, братия, на урнитѣ! Тихо, мирно, но смѣло и енергично, подайте Вашиятъ бюлетинъ **противъ натрапницитѣ на полицията**. Бюлетина е оржие по-страшно, по-мощно и отъ топоветѣ.

До виждане, значи, сутрѣ на изборното мѣсто. . . .

Теодоровата кандидатура, но полицията и войската съ голи шапки пропъди мирният избиратели и сега, при проверката на изборитъ, цѣло военно положение. Никой не смѣй да пристѣпи до проверката на гласовѣтъ, и, при всичко това, нашитъ гласове сж повече, но ще ги унищожатъ. Има бити, ранени и арестувани.

Сименовъ.

Силистра.

Руссе, Д-ръ СТАЙКОВЪ

Копие Д-ръ ДОЧЕВЪ.

Резултатитъ безнадѣждни. Ужасна виялица, голѣми прѣпятствия, и кжсане оппозиционни бюлетини. Аккаданларъ пратена войска.

Коджабашевъ.

Габрово.

Руссе, Д-ръ ДОЧЕВУ.

Изборитъ станаха чисто по Белгийски.

Топузановъ.

Свищовъ.

Руссе, Д-ръ ДОЧЕВЪ.

Нечакани ужаси, отъ полиция и войска, прѣдседателя напустна.

Денчевъ.

Ст.-Загора.

Руссе, НЕНКОВУ.

Избора не се състоя; урни счупени, правителственитъ избѣгаха.

Милевъ.

18 Ноември, Търново.

Руссе, ИВАНУ БЪЛИНОВУ.

Съ нечувани явни фалшификации, избрани правителственитъ кандидати?

Людскановъ.

Карлово.

Руссе, Д-ръ ДОЧЕВЪ.

Полицията избра Гешева и Козарова.

Кьойбашиевъ.

Ломъ.

Руссе, ИВАНУ БЪЛИНОВУ.

Избирателното право потъпкано и осквернено. Избирателитъ изнасилени и подиграни.

Фалшивия „аппелъ“ даде фалшиви избраници, Маджарова и Щърбанова съ 4500 гласа при 1500 избиратели. Подавяващото болшинство бѣше за насъ.

Арсениевъ.

ВЪТРЕШНА ХРОНИКА.

По поводъ на съобщението, което направихме въ единъ отъ миналитъ броеве на вѣстника си, касателно при-страстнѣето и пагубното за интереситъ на града отношение на общинското управление къмъ тухларското дружество „Трудъ“ и къмъ нѣколко души дребни тухлари, — единъ отъ послѣднитъ ни дава дошлнително слѣднитъ свѣдѣния.

Д-вото „Трудъ“, освѣнъ ефтиното мѣсто отъ 20.000 метра, съ което сега безконтролно располага, като своя собственост, макаръ и да го е купило съ цѣна, по-долна и отъ обикновенния наемъ на градеки мѣста, — обработва още 50.000 метра общинска земя, за която не е плащало ни наемъ, ни нѣкакво друго право на кметството за 1895 и 1896 год. Отъ тази **чужда** земя, то е изработило около 10.000.000 свои тухли, които и продава като своя собственост. Общинското управление, обаче, което се показва толкова щедро къмъ интереситъ на богатитъ дружествени акционери, далечъ не е тъй великодушно къмъ дребнитъ тухлари, наема отъ които е събирало и събира съ стражари, по ексекутивенъ начинъ. Освѣнъ това,

съ продажбата на спомѣнатото парче градско мѣсто, кметството е затворило пътя за града на дребнитъ работници, които сега сж принудени да заобикалятъ, да заскляватъ транспорта на своята стока и, по този начинъ, да не могатъ да конкуриратъ съ дружеството. Лишени сж дребнитъ тухлари и отъ свободно и сухо мѣсто, гдѣто, въ случаи на разливане на Дунава, да могатъ да си прѣмѣстватъ изработенитъ тухли, — което мѣсто еднакво се владѣе днесъ отъ тухларското дружество. . . .

— Все по поводъ на нечувано — ефтината продажба на градското мѣсто, за което говорихме миналия пътъ, единъ столаринъ отъ дружеството „1 Май“ ни моли да попитаме почитаемото кметство, защо то, като намѣрва смѣтка да си продава мѣстата вънъ отъ града **по 6 ст. кв. метръ**, е продало на послѣдното дружество едно парче такова мѣсто, за направа на помѣщение **по 50 ст. метра**?

Въодушевени отъ желанието не да нападаме състава на кметството, макаръ то и да състои отъ наши политически противници, а да хвърлимъ потрѣбната свѣтлина върху продажбитъ, които се вършатъ за смѣтка на града ни, и да защитимъ, до колкото можемъ, интереситъ на дребнитъ тухлари, наши съграждани, ние държимъ колонитъ си на разположение на кметството и съ удоволствие ще посрѣщнемъ едно негово опровержение, ако то би се рѣшило на подобна работа. . . .

— Единъ твърдъ почтено руссенски гражданинъ ни пише слѣдующето:

„Зачуденъ останахъ, г. редакторе, като прочетохъ брой 27 (27) на „Руссенски Общински Вѣстникъ“ и видѣхъ, че съ рѣшение **№ 5 отъ 7 Октомври** се одобрява търговото производство, станало още **на 5 Юний**, за продажбата на градскитъ мѣста отъ дѣсна страна на туграканското шосе, по една цѣна, която съ своята ефтеност и нищожество не може да не порази човѣка.

„За да можете да разберете по-ясно, какво именно ме чуди и поразява въ тѣзи работа, трѣбва да Ви кажа, че мѣстата, за които иде рѣчь, се испродадоха най-напрѣдъ прѣзъ мѣсецитъ Мартъ и Априлий т. г., по цѣни отъ 3 до 5 лева кв. метръ, и че голѣма частъ отъ тѣхъ (19 парчета) бидоха купени на първоначалния търгъ отъ нѣколко души мѣстни голѣмци, на които цѣната до 5 лева се показвала много висока. Постоянната коммисия, на която е била прѣдставено търговото производство, кой знае по какви съображения, а може би и съвършено случайно, се отказва да утвърди продажбата именно на онѣзи 19 мѣста, **№ № 33, 57, 58, 59, 61, 64, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 79, 83, 85, 87, 152 и 182**, които биле купили голѣмцитъ, а великодушно конфирмира продажбата на останалитъ. Тогава кметството назначава новъ търгъ **на 5 Юний**, когато по-богатитъ граждани, чиновници, търговци и други възможни купувачи на градски мѣста се разотиватъ по расходки, бани и проч., и продава сжититъ мѣста по една цѣна, макаръ и много по-долна, отъ колкото първоначалната, но за туй тѣхъ много по-изгодна за голѣмцитъ. Една проста аритметическа смѣтка ще Ви докаже, каква е загубата на общинската каса отъ тѣзи продажба. Както вече спомѣнахъ, 19-тѣ мѣста бѣха продадени прѣзъ Мартъ и Априлий, по цѣни отъ 3 до 5 лева за кв. метръ, тѣй щото, ако смѣтнемъ **срѣднати имъ цѣна** по 3 л. 50 ст., ще излѣзе, че ако продажбата би била утвърдена отъ постоянната коммисия въ първоначалния си видъ, общинското управление щѣше да реализира за 15200 метра (участьцитъ сж по 800 метра едина) една сума отъ 53.200 лева **най-малко**. А по втората продажба, суммата, която общинската каса ще получи, ако се утвърди търга, ще бѣде (глѣдъ 27 брой отъ „общинския вѣстникъ“) само 16.400 лева. Съ други думи, града ще понесе една чиста загуба отъ около 37000 лева, за която, много интересно би било да се знае, кой ще отговаря. Азъ не знамъ, по какви причини постоянната коммисия е отказала да утвърди първоначалното търгово производство и, по този начинъ, да докара косвенно града до една загуба отъ 36.000 лева, когато много често градската каса е праздна и не може да си посрѣща текущитъ нужди, но не вѣрвамъ да е причината факта, гдѣто въ числото на купувачитъ-голѣмци е имало и нѣкои членове отъ общинския съвѣтъ. Законъ за общинитъ никѣдъ не съдържа подобно ограничение, па, по съществото на работата, такова едно постановление би било съвършено абсурдно, защото съ **подставни** купувачи, въѣкакви ограничителни распорѣждания на закона би могли да се нарушатъ“. . . .

Като ставаме отзивъ на горното съобщение на нашия почтено съгражданинъ, ние си позволяваме да се надѣемъ, че почитаемота постоянна коммисия **нѣма да утвърди** втората продажба на градскитъ мѣста съ такива ничтожни цѣни, и по този начинъ, ще направи една голѣма услуга на бѣдния ни градъ. Нима, ако нѣкакви „високи държавни интереси“, за насъ, проститъ хора, недостѣжни, оправдаватъ (?) разсишничеството на държавната хазна, — трѣбва, по примѣра на послѣдната, да почнатъ да се разсишватъ и общинскитъ каси? Ние не говоримъ тукъ за въпроса, че продаването на общински недвижими имоти и употребяването на придобититъ пари за текущи бюджетни нужди е най-голѣмата съсипия за една община и най-неразбраната общинска финансова политика, — а искаме само да обърнемъ вниманието на власт имущитъ върху изброенитъ по-горѣ въпиющи прѣхосвания на общинското достойние и, ако можемъ, да ги въспрѣмъ, дордѣ не е още късно. . . .

Надѣемъ се, че ще бѣдемъ послушани. . .

Съ голѣмо прискрѣбие се научаваме, че прѣзъ нощта на 13 того, двама войници отъ I Артиллерийски полкъ, прикомандировани къмъ туграканската возарска рота, умрѣли отъ „угаръ“ въ една отъ баракитъ при ново-строителитъ се артиллерийски казарми, по туграканското шосе. Бѣднитъ войници си наклали вечерта огънь вънъ отъ бараката и, прѣди да лѣгнатъ да спятъ, внесли на една напълнена съ прѣстъ едноколка (тачка) довольно много жаръ, за да имъ бѣде топло прѣзъ нощта. На 14 того по обѣдъ, умрѣлитъ биле намѣрени вече вдървени. —

Вѣчна имъ паметь. . . .

Начина, по който бидоха произведени законодателнитъ избори въ Руссе, на 17-й того, прѣдставлява единъ печаленъ и не по-малко възмутителенъ контрастъ, отъ станалото въ други избирателни околии въ княжеството. Бѣше, наистина, отвратително да глѣда човѣкъ, какъ волята на избирателитъ се фалшифицираше, какъ правителствени агенти, като почнешъ отъ стражарина и толумбаджията и свършишъ съ учителя отъ гимназията, раздаваха бюлетини на селенитъ въ самото изборно мѣсто, какъ всичко, що се храни отъ държавния ковчегъ, се бѣ размърдало да заплашва, да насилва, да застрашава наивното население и да хули, клевети и оскърбѣва оппозицията. Да присѣтствува на изборитъ и да глѣдашъ съ очитъ си, какъ народната воля я фабрикува полицията и пейнитъ агенти, какъ една тѣлна пиени и продажни измѣти на обществото бравиратъ избирателното право на гражданетъ и чакатъ само единъ знакъ за да имъ испочупятъ ребрата и главитъ, — това е най-скърбното зрѣлище, на което може да присѣтствува единъ интеллигентенъ и свободолобивъ човѣкъ. Поради тезоризиранието на оппозицията отъ страна на властитъ още въ самото начало, заради която цѣлъ правителственитъ шайкаджии биха по единъ най-немилоствивъ начинъ г. М. Петкова, единъ отъ мѣстнитъ адвокати, изборитъ дѣйствително стана „тихо“ и „мирно“, — но нѣкаква мъртвещина се чувствуваше въ тѣзи гробна тишина, въ този зловѣщъ миръ. Оскърбѣваше въ тѣхъ избирателитъ, съзнателния, развития, културния избирателъ, гражданинъ, който разбира и цѣни своитъ права, който умѣе да ги защитава и пази отъ въѣкакви полицейски посѣгателства и насилия. Тѣлни селяне, напоени и нахранени отъ властѣта, снабдени съ знамена отъ полицията и прѣдводителствувани отъ стражари и селски писари, — ето „народъ“, който „избра“ Руссенскитъ **натрапници**. И тѣ се радватъ, че спечелили още една блѣскава побѣда и унищожили оппозицията. . . .

Сжѣшно би било всичко това, ако не би било толкова печално. . .

Успокоенъ отъ побѣдата, която нанесе надъ своитъ противници въ Руссе на 17-й того, г. Т. Теодоровъ, министра на правосѣднѣето, замина зачера въ Вторникъ за София, прѣзъ Гюргево и Букурещъ. На пристанището бѣха слѣзили да испроводятъ високия пѣтникъ около 1000(?) души отъ „по-първитъ руссенски граждани“.

Въ сжщия день, часа въ 11½ пр. пл., замина за София, прѣзъ Ломъ, г. П. Каравеловъ, койго въ навечерие то бѣ пристигналъ тукъ отъ Разградъ.

Единъ отъ правителственитъ хора е увѣривалъ едного отъ нашитъ сътрудници, че урнитъ, въ които се пуцаха избирателнитъ бюлетини на 17-й того, сж биле напълнени съ такива още на 16 вечерта, тѣй щото станалитъ въ нѣдѣля избирателни комедии сж биле направени само за форма. . . .

Тѣй ставатъ свободни избори. . .

Обръщаме вниманието на читателитъ върху писмото на Д-во „Развитие“, което печатаме по долу въ днешния си брой.

Европейскитъ вѣстници съобщаватъ, че оставката на г. цолковникъ Петровъ е вече приета, и че бившия воененъ министръ е произведенъ въ генералъ отъ запаса. Ако тѣзи свѣдѣния сж вѣрни, излиза, че г. Р. Петровъ е напустналъ не само министерството на войната, но и армията въобще. Слуховетъ, що бѣха се прѣстнали за неговото назначение като дипломатически агентинъ въ Виенна, не се потвърждаватъ.

ПИСМО ДО РЕДАКЦИЯТА.

Руссе, 14 Ноемвр. 1896 г.

Уважаемий Господине Редакторе,

Приятно ни е да Ви съобщимъ, че и туграканата интеллигентна младежъ — съставляюща Доброволната Пожарна Дружина „РАЗВИТИЕ“ — е прѣдприела и приготвяла вече да даде едно театрално прѣдставление къмъ 5-ий идущи м-цъ Декемвр.

Като имаме прѣдъ видъ, че сполучливо избраната пиеса „ВИНОВЕНЪ“ отъ Рихардъ Фосъ, драма въ 3 дѣйствия, е отъ такъвъ интересъ, щото тя вече на нѣколко пжти е била прѣдставлявана отъ трупата „Сълза и Смѣхъ“ въ София, както и добръ подготовенитъ сили, съ които располага туграканата дружина „РАЗВИТИЕ“, ласкаеме се да вѣрваме, че тая пиеса и тукъ ще бѣде д-брѣ прѣдставена, и, че не по малкъ интересъ ще иматъ и г. г. Руссенскитъ граждани да я видятъ на сцената.

Отъ Дружината „РАЗВИТИЕ“.